

Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, територіальних органів Міністерства юстиції України або до суду.

Міністерство юстиції України та його територіальні органи відмовляють у задоволенні скарги, якщо:

1) скарга оформлена без дотримання вимог, визначених ч. 5 ст. 37 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Скарга має містити:

- повне найменування (ім'я), місце проживання (місцезнаходження) скаржника, а також найменування (ім'я) представника скаржника, якщо скарга подається ним;

- реквізити рішення державного реєстратора, яке оскаржується. До таких реквізитів належить його номер, дата та суб'єкт внесення (це стосується нерухомого майна);

- зміст оскаржуваного рішення, дій чи бездіяльності та норми законодавства, які, на думку скаржника, порушено;

- викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

- відомості про наявність чи відсутність судового спору з порушеного у скарзі питання;

- підпис скаржника або його представника із зазначенням дати складання скарги;

- документ, який підтверджує повноваження представника скаржника (якщо скарга подається представником);

- підтвердження факту порушення прав скаржника у результаті прийняття оскаржуваного рішення (це стосується нерухомого майна). Наприклад, якщо скарга стосується відновлення права особи на земельну ділянку, набутого до 2013 року, скаржник повинен підтвердити наявність у нього такого зареєстрованого права за допомогою отриманого відповідного Витягу з ДЗК;

- належно засвідчені документальні докази порушення прав скаржника державним реєстратором (за наявності).

2) на момент прийняття рішення за результатом розгляду скарги відбулася державна реєстрація цього права за іншою особою, ніж зазначена у рішенні, що оскаржується;

3) наявна інформація про судові рішення або ухвалу про відмову позивача від позову з того самого предмета спору, про визнання позову відповідачем або затвердження мирової угоди сторін;

4) наявна інформація про судові провадження у зв'язку із спором між тими самими сторонами, з тих самих предмета і підстав;

5) є рішення цього органу з того самого питання;

6) в органі розглядається скарга з цього питання від того самого скаржника;

7) скарга подана особою, яка не має на це повноважень;

8) закінчився встановлений законом строк подачі скарги (60 днів з моменту прийняття рішення державним реєстратором, або ж 60 днів з того моменту, коли особа дізналася чи могла дізнатися про цей факт).

9) розгляд питань, порушених у скарзі, не належить до компетенції органу;

10) державним реєстратором, територіальним органом Міністерства юстиції України прийнято таке рішення відповідно до законодавства.

Розгляд скарг щодо державної реєстрації, яка була вчинена на підставі рішення суду, не відноситься до повноважень Міністерства юстиції України.